

No a una llei per vehicular el bilingüisme

written by Pau Miserachs | 25 de maig de 2022

Hi ha una llei espanyola coneguda com a llei Celaá, aprovada amb el vot favorable d'ERC, que d'alguna manera el 2020 semblava blindar el català com a llengua de Catalunya en tots els àmbits educatius modificant i superant la Llei Wert feta el 2006 per espanyolitzar Catalunya amb l'excusa de millorar la qualitat educativa.

Després de la sentència del 25% de castellà obligatori a totes les escoles que sembla feta agafant-se a la llei Wert en lloc de la llei Celaá, els partits catalans independentistes i no independentistes, però en cap cas anticatalans declarats, han buscat un acord per salvar la situació i evitar el caos educatiu a més del malestar social creat per la resolució judicial que només aplaudeixen les dretes unionistes i la societat pel bilingüisme.

L'acord i la proposta de nova normativa catalana s'han fet visibles amb l'entrada aquest dimarts del document signat per ERC, Junts, PSC i En Comú Podem entrat a la secretaria de registre de documents d'entrada del Parlament.

La idea de bilingüisme a la carta planeja sobre aquest acord de proposició de llei que tant satisfà a comuns i socialistes. L'acord vol dir que el castellà serà tractat com a llengua d'ús curricular i educatiu. Es reconeix, per tant, el castellà com a llengua vehicular igual que el català a criteri de les CUP. Aquest reconeixement no impedeix aturar l'atac al català per què ara els partidaris del bilingüisme en volen més de castellà.

La proposició de llei és de dos articles, que és on es concreta el redactat fet de comú acord entre els partits que la signen. La proposta diu que es tindrà en compte la situació

sociolingüística dels centres i amb criteris pedagògics. Però no són arguments per aturar el TSJC, per què es vol afeblir el català.

A Catalunya la reacció ha d'anar per altres vies de manifestació i protesta, no per una normativa que serà portada al Tribunal Constitucional i que el TSJC pot dir que no pot impedir l'execució del resultat. De res ha servit la normativa catalana per frenar l'aplicació de la llei Wert per justificar el 25% dels unionistes que ara van pel bilingüisme per què amb el 25% no en tenen prou. Tot és una maquinació, un autèntic atac al català en el qual la defensa legal està fluixa. També la inaplicació dels drets de les convencions europees sobre minories lingüístiques.

Amb els diners que es gasta la Generalitat amb subvencions a premsa i publicitat, bé podrien fer tanques a les ciutats, carreteres, autovies i autopistes potenciant el català a l'opinió pública com a llengua pròpia i preferent a Catalunya i esperonant el debat intel·lectual, vist el que han donat de si els partits.

La realitat catalana ha donat la mostra de la deixadesa de les administracions en l'exigència i l'ensenyament del català, com també el fracàs de les entitats que diuen protegir el patrimoni lingüístic català. Cal afegir la desídia ciutadana que no ha sabut aturar la invasió de la llengua no catalana al territori amb gent sense gens d'interès a integrar-se a Catalunya.

No cal buscar les raons, perquè són prou clares. La unitat d'Espanya que defensen exigeix eliminar el català perquè tots i totes parlin només castellà. Ho va veure això el tribunal del 25%? El català és una llengua que a Espanya s'ha d'extingir com sigui i si els catalans triguen massa a reaccionar davant aquest estat de coses.

Ara el problema és social i polític. Però cal reaccionar

col·lectivament, fer entendre als jutges que la realitat és diferent del que es pressuposa a la sentència del 25% i han caigut a la trampa dels unionistes que volen fer suprimir el català perquè no poden prohibir-lo com es feia durant el franquisme.